

РЕШЕНИЕ

№ 6720

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5574** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Бул инс“ АД, срещу Решение № 1947/31.05.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав, постановено по НАХД № 8584 по описа за 2021 г.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че не е налице „повторност“ на извършеното нарушение. Оспорва се правилността на приложението на чл. 644 ал. 2 от КЗ, който състав като по-тежък, за да се приложи следва да е налице установяване на фактите и излагане на мотиви от административния орган. Излага съображения, че нормата на чл. 108 от ЗК има общ характер, поради което следва да се приложи конкретна разпоредба, а именно чл. 496 и следващите от ЗК. Претендира се отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществото на правния спор с отмяна на наказателното постановление. Алтернативно се иска да бъде намален размера на наложеното наказание като се преквалифицира санкционната норма и се определи такъв по основния състав. В съдебно заседание касаторът - ЗД „БУЛ ИНС“ АД, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация – заместник председател на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, се представлява от юрк. Л., която оспорва жалбата и представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Д., счита жалбата за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С наказателно постановление № Р-10-343/12.05.2021 г., издадено от Зам. председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева, на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от КЗ, за нарушение на чл.108, ал. 1 от КЗ.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил процесното НП. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал съответните доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а деянието и неговият автор са безспорно установени е съставомерни.

Съобразно разпоредбата на чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

На основание чл. 220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло, поради което не намира за необходимо да я преповтаря.

От правна страна.

Правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, както и правилно са обсъдени фактите, свързани с това, че нарушението е извършено при повторност, която произтича от предходно санкциониране на въззивния жалбоподател с НП № Р-10-821/17.09.2019г., влязло в законна сила на 16.03.2020г. Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 40 000 лв. Наложена от АНО „имуществена санкция“ е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в размер, приблизителен до минималния, предвиден за деяние извършено при условията на повторност, предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила предходно НП.

Неоснователни са и доводите за наличието на маловажно нарушение. Установеното

нарушение не е маловажно, то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Ето защо в случая не са налице основания за приложение на чл. 28 ЗАНН. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по чл.496 ал.2 вр. ал.1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на въззивния съд е допустимо, правилно и законосъобразно и при извършената касационна проверка, не се констатира порочи, обосноваващи неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80 лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ .

Водим от горното Административен съд София-град, V-ти Касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение № 1947/31.05.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав постановено по НАХД № НАХД № 8584 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА „Бул Инс“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от С. П., да заплати на Комисията за финансов надзор, сумата от 80 лв. разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: